

ved Haanden, som viser dette; jeg skal ikke staa her og oversætte det, da Alle jo vide, at 1 Liter omtrent er 1 Pot, og 1 Hektoliter saaledes 100 Potter, at 9 tydske Reichsmark er lig 8 Kr., og naar man altsaa benytter samme Enheder, nemlig tydske Reichsmark og Hektoliter og beregner Afgiften efter rent Alkohol, vil man se, hvilke forskjelligheder man kan komme til i de forskjellige Lande med Hensyn til Brændevinsbeskatningen. Da det Anførte er Exempler, har det ikke saa meget at sige, at jeg ikke oversætter disse paa Dansk. Henholdsvis stiller Beskatningen for de forskjellige Lande, beregnet efter vort Alkohol, sig saaledes. Danmark: 24,⁸⁰, Belgien: 104, England: 382, Frankrig: 125, Holland: 204, Italien: 75, Norge: 104,²⁰, Rusland: 170,⁹², Sverige: 88,⁸⁰, og de forenede Stater i Nordamerika: 196,⁸⁸, tydske Reichsmark pr. Hektoliter rent Alkohol. Jeg kan selvfølgelig ikke indestaa for Tallene, men det Skrift, hvorefter de ere tagne, er udgivet i 1888 af en Forfatter i Wien, der særlig har studeret de indirekte Skatter i Europa. Men skjøndt jeg anerkjender, at Spiritus er et godt Statsobjekt, erkjender jeg ingenlunde, at der ved en Forhøielse af den udrettes Noget for Befolkningens Moral, og de ærede Herrer maa ikke tage mig til Indtægt i saa Henseende. En anden Forfatter, der for Resten ogsaa har studeret samme Spørgsmaal fra et videnskabeligt Standpunkt, og sat sig i Besiddelse af statistiske Oplysninger fra forskjellige Lande, gjør netop gjældende, at det viser sig, at de Lande, hvor der nydes megen Spiritus, har den kraftigste Befolkning. Han sammenligner saaledes Skotterne med Englænderne, Skotterne drikke langt mere Brændevin end Englænderne, men ere ikke desto mindre kraftigere. Den store Stæde, som Brændevin, nydt til Maade, gjør, tror jeg er overdreven, men jeg indrømmer selvfølgelig, at Misbrug er skadelig allevegne. Jeg har ikke havt til Hensigt at ville forhindre Brændevinsnydelse, og jeg kan saa meget mindre have havt det, som jeg mener, at jeg vil have noget Klæffeligt ind i Statskassen. De to Ting kunne nemlig ikke forenes, at faae noget Klæffeligt ind i Statskassen og saa i en meget betydelig Grad at indskrænke Brændevinsdrikingen. Til en vis Grad kan det forenes, men naar vi komme op over en vis Grændse, forenes de ikke længere. Naar jeg ikke har taget bairersk Almindelig ind i Beskatningen, er det for det Første, fordi vi ikke have nogen Lovgivning med Hensyn til bairersk Almindelig, hvorimod vi jo have en Lovgivning om Brændevinsafgift. Efter statistiske Oplysninger kunne vi beregne,

hvilken Indtægtsnedgang der ved de foreslaaede Endringer efter mit Forslag skal erstattes ved en Forhøielse af Brændevinsafgiften, og vi kunne ogsaa faae en saadan Lov dels til at træde i Kraft strax, dels til 1ste April 1892, men skulle vi have en Lov om Distat, kunne vi komme til at vente længe. Det er eiendommeligt at se, hvilken Banfælsighed der i de forskjellige Lande har været ved at faae Noget ind i Statskassen ved en Udskatning, og hvor ofte man har maattet forandre den. Man er mange Steder bleven staaende ved eller atter vendt tilbage til den saakaldte Formalingsskat, der bliver betalt, naar Malten bliver bragt til Mølle, eller ogsaa har man en almindelig Maltskat, eller ogsaa har man lagt en Skat paa alt Al. Ja, hvis man vilde gaa dertil, saa var det muligt at faae Noget ud af Skatten, men de andre Beskatningsmaader medføre mange Banfælsigheder. Der er imidlertid ogsaa den Fare derved, at saa kommer en Tilbøielighed til at brygge saa daarligt Al, at Arbejderne ikke kunne være tjente dermed. Arbejderne blive jo paa mange Maader uheldig stillede, de skulle f. Ex. saaledes som vi talte om det i Fjor, spise Fedtebrød, og naar de nu tilmed skulle drikke tyndt Al til, blive de saa meget uheldigere stillede. Thi det er en bekendt Sag, at vore Hvidtølsorter endog naae temmelig høit op i Spiritusholdighed. Flere af de Hvidtølsorter, som vore Bryggerier i Danmark fremstille, have et saa stort Alkoholindhold, at de nærme sig de bairerske Alsorter. Jeg staa her med Regjeringens Oplysninger i Haanden, og ifølge dem kan man i Gjennemsnit sætte Alkohol i de bairerske Alsorter til lidt over 4 pCt. Med andre Ord, en Tønde eller 144 Potter bairersk Al vil indeholde ca. 6 Potter Alkohol, men Halvdelen deraf naas af forskjellige Dobbelt- og Hvidtølsorter, og det vilde ikke være heldigt, om man skulde lave en Beskatning, som vilde bevirke, at Arbejderne bleve henvisne til at drikke Al, der ikke var bedre end Vand. Disse Talemaader, at Vand er ligesaa godt og nærende som stærkt alkoholholdigt Al, tror jeg ikke paa. Disse Talemaader om, at Ingen behøver Spiritus o. s. v., tror jeg heller ikke paa, og for Resten gjør en Videnskabsmand, som har omhandlet dette Spørgsmaal, med Kraft gjældende, at i mange Ggne taler Klimaet for, at man skal nyde lidt Spiritus. (Bluhme: Det er ikke de kolde Klimaer). Jo, det er netop de vaade og de kolde Klimaer, der skal man netop have godt af det. Da nu det ærede Medlem afbryder mig, vil jeg overfor de ærede Medlemmer, der ere saa forelskede i hvide Skatter navnlig